

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

Jen u tým mobilu teď už datá nikdy nikomu nedojdou.

Skutečné české záhady, podkást o vyřešených i nevyřešených případech.

Měnuju se je ze v klíma, jsem reporter se znam správ, a mám toho za sebou už za těch 30 let, co tohle povolální dělám, jako reporter docela dost.

Natáčel jsem i reporter, že o případech do dnes záhadný.

Mezi tím se do některých z nich ústil další, mladší novinář, Jaroslav Mareš.

A došel dál než já, někdy až k samotnému rozluštění letité hádanky, se kterou si nikdo před ním nevěděl rady.

Právě o těchto záhadných případech si budeme povídat v podkástu skutečné české záhady.

Vět záhadná oznámena byla politickému i policijním úředu v Kolíně.

Barát je komplet bez hoken, bez hvětí, bez šeho.

Zástupy lidí z celého okolí, ozořic a Rusínova se chodili dívat na čerozné letání kameny.

Kněhovna se odsunula i s kněhami z rohu místnosti do prostředpokoje.

V tůl, které nejnini a těžky, takhle je státa takových větávacetem dívatných rozluštění.

Na místi byla policie, hásiči i úředníci, a děli se věci, které nedokázal nikdo vysetli.

Nábytek se pohyboval, praskala okna a vznikli požáry.

K čemu vlastně došlo na českých vesnicích?

A co se stavila?

A co se stalo se světky, kteří tyto údálosti popisovali?

Vítám těho mikrofonu Yardo.

Ahoj, Pepo.

Prosím tě dneska se dostáváme vlastně na nejtenší let v našem podkáslym seriálu.

Pokusíme se na něm udrvět.

Dávě se pod námi neprlomil, to znamená do nevisjetlitelných záhat opravdu nevisjetlitelných.

Předtím všechno jsme si mohli nějaký způsobem logicky vysjetlit.

Ať už šlo ufo, ať už šlo ukazy rozpadajících se meteory.

Ale dneska jsme vlastně v takový svěře, kde se dějí tak podivní věci, že vlastně se vysjetlit nedají.

Vzkus mě přesvětě do tam, že se opravdu teda stali a že se to nikdo nevymyslel.

No to je taková věc.

Phenomen poltergeist nebo lomozící duch, to je takový jev, který jak jsem zjistil nás provází už od dávného středověku.

No a já jsem se pokoušel tohleto urputně vysvětlit nějakým přírodním jevem, až jsem narazil na světky.

O jejich žvěrohodnosti nemám důvod pochybovat, kterými tuhletu linku nějakého přírodního jevů, který by se dál jednoduše vysvětlit,

totalně zbořili a mě nezbylo nic jiného, než prostě to naprosto praštěné, šílené, nechci říct vysvětlení, ale praštěné projevy.

No a čili máme tady takzvanýho poltrgaista, nebůli lomozící oduchá, je to paranormální jev, při kterém se mají samovolně pohybovat předměty,

má docházet tě samoznicení a podobně, jak stará ta historie pozorování těchle jevuje a zaznamenávání.

Překvapiv je velmi stará první hlášení o poltrgaistovi. Máme z roku 1333, kdy Karol IV přicestoval do Prahy, našel Pražský hrad v rozvalinách a obitoval se na starém půkrabství.

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

A Karol IV ve svém životopisu Vita Karolí popisuje své sedkání s poltrgaistem, kdy Karol IV s bužkem z Vilhártic nocovali na starém půkrabství,

ulegli ke spánku a tu náhle vznesl se pohár na výno a byl čím si mrštěn proti sdi.

A Karol IV tohle to velmi a dá si říct, až skoro vlastně záhad lokicky analiticky popisuje, kde píše, že byla zavřená, okná žádný průvan nebyl, v místnosti s nimi nikdo nebyl.

A Karol IV tento je vtedy příklád a připisuje božjí síle a nějaké musí vnuknutí, aby se více modlil a byl ještě cnostnějším křestianem.

A dá si říct, je to první nespochybnitelný záznam o tomhletom jevu na našem území je skutečně pozoruhodné,

že je to už ze 14. století a že zprávu o něm nám zachovával a skutečně otec vlasti Karol IV.

Potom se to vyvíjelo, že vlastně dá se říct, že až do 19. století tyhle věci pokud se někde objevili, tak byli připisovány božjí síle, nějakým projevům,

které jsou vysely a byli vysvětlovány právě křestianství.

Dobře, ale jako středovi, jaké středovi, jak představujeme to jako tmný období, když se svítilo jen svíčkama na minie ohranečeném prostoru,

to bylo se jen v krbech, u kterých museli lidi stát v kožichách a jinak to byl tmný svět, který po západu slun se prostě skýtal

vlastně těm lidem zpouštou prostoru pro fantazie, pro povědy, pro míti, pro strach.

Máš nějaký údálosti zeznamenání teda v době, kdy už už tady se všude svítil elektrickou, byla tady věda a tak dá.

Ty údálosti jsou samozřejmě docela dobře pobsány, jsou, dá se říci, v našich historii jsou dobře pobsány od začátku 20. století až po případ, který se odehrál před několika týdny.

Pokud by jsme to měli vzít chronologicky, tak první docela dobře zdokumentovaný případ byť trošku výmeční se odehrál v roce 1903

v bývalé hájovně u tří dvorů u Kolína, kde ještě tehle nezregulovaná řekala B a v té hájovně bydlela rodina Formánkova,

byl to tedy hlídač místních lesů, měl tři cery a po dušičkách roku 1903 se začala v té hájovně dít taková jaká si podivná praktika,

něco jim tam začalo bušit, začalo tam něco klepat a zprávu o tom zaznamenal Karen Sezemský, který tou dobou byl velký propagátor českého spiritizmu,

který vlastně tvrdil, že křestianství je trošičku takové jako modlářství, tmářství, ale že existuje posmrtní život,

že lidská duše smrtí neodchází a že se posmrtním může projevovat.

No a jakož to spiritista se videl na místo, protože to dění považoval za svou visejci právě s lidskými dušemi a podel nám k tomu svou správu.

V hájovně této ozývá se odedné dušiček každodenně, zvláštný klepot na podlagu a to na různých místech.

V různých dobách pravidelním však od čtyst do šesti hodinu od pohledné a v tuto ještě do bůzrána.

Klepot jeví se, jako by z počátku někdo prsty klepal na podlagu, napostel i na stů a chvílema zesiluje se tak,

že se zdá, jako by kdo si neviditelný, těžkým kladivem na převěné předměty buží.

Starý, otožilý hajný i jeho rodina jsou zivem tím tak přestrašení, že vykládejí si klepáním to,

jako by pocházlo od duchů, i poklekají, modlí se a kladou duchům otázky, na které jim pravidelně

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

klepotem bývá opovíráno.

Vět záhadná oznámena byla politickému i policijnímu úřadu v kodině, od kud vypravila se zvláštním komise,

se stávající z komisaré, revizora, dvou strážníků a tříčetníků, která se na místo dnes 17. minulého měsíce po čtvrté hodině od pohledné dostavila

tedy v dobu, kdy pravidelně strašidlo své rejdy tropí.

A skutečně klepot zjištěn, i odstřehána podlaha, rozbůrána postel, ale nikde nebyla nalezená příčina podivůvodného zjevu.

Překvapující jest, že když někdo z domácích otáže se, kolik je hodin, vždy správně mu doba klepotem označená.

Dobře, ale jak to vyšetloval teda Karol Sezemský, tyhle ty ukazy.

Karol Sezemský tam vyslele ještě několik svých, nechci říct delegací nebo špehu, lidí, kteří to tam na místě popisovali, kteří se vlastně setkali s tou rodinou, pokoušili se to tam nějak objasnit.

No a přišli s vysvětlením, že celé to je navázáno na duši a na bytost tedy osmileté mařenky formánkové, na kterou se údajně napojili tři duchové,

kteří zemřeli vražednou rukou na tom místě a poté tedy jejich duše nenašli klid a napojili se na tuhletu osmiletou mařenku a projevovali se právě tím bušením.

Víme, že tam něco tlouklo, víme, že to potvrdili četníci, víme, že si to ty formánkovi nemohli způsobit sami, protože svědectví těch četníků a té komise vyloučili tohletu věc.

Oni teda formánkovi na tom nebyli dobře z toho důvodu, že oni jim tam různě rozebírali podlahu a snažili se přesvědčit.

Tudíž steli v té domácnosti, v té hájovně nezustal kámen na kameni, každopádně po několika týdnech tak, jak to začalo, tak to ústalo a to, co se nám k tomu duchovalo, jsou tedy ta spiritistická vysvědlení.

No tady jsou nejzajímavějšími případy ty tři četníci, který jako vlastně se tam dostavil, je to už jsou viloženě jako úřední osoby, teda se zemský je taky trošku takový básník a mystik, ale ty tři četníci, to je asi nejzajímavý šitistí.

Přesně tak ono, tyhle ty ukazy, které seděli, jedna věc je místní světci, mohli si vymíšlet, mohli se snažit být zajímavý, mohli si snažit získat pozornost, mohli být řekněme nechci říct šílení, ale mohli trpět nějakou bájevou lhavostí nebo bojnou obrazotvorností.

O všem četníci to jsou úřední osoby, kteří pořizovali záznamy a kteří byli tou dobou skutečně vyrohodní. To je řekněme ta předválečná kapitola, kdy tedy docházilo k rozmachu českého spiritizmu.

O všem po první světové válce se nám ten v uzovkách narraty v toho poltergaista trošičku mění a můžeme tam sledovat jiný pokus o vysvětlení. Byť ta podstata je stejná. Stejně jako v Hájovně 3 dvory ukolína se nakonec tedy nabízelo vysvětlení, že to je jaký si jev, který je navázán na jednu z dospívajících děvčat toho pana formánka, tak i v těch případech, které se vlastně objevili po první světové válce

před druhou světovou válkou, můžeme sledovat tyhlety jevy navázané opět na kohosi dospívajících, kdo se v té dané nemovitosti objevoval. A tady je hned několik případů, které schodou okolností jsou všechny ze stejného roku z roku 1927.

Můžeš nějak specifikovat? To bylo hned několik případů, které se odehráli přes léto a podzim roku 1927. První z nich byl v dnešních rudnianech na spiši na Slovensku, tehdy se to menovalo kotrbach v

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

domě nadlesního Jana Kocaňihu, se setkali dva mladí lidé, jedním z nich byl 14 letý chlapec a tehdy dobové záznamy hovoří o kamenem dešti.

Což měli být kameny, které padaly z oblohy a podle některých světcích občas rozplouklo okno, když to proletalo, občas to údejně tím oknem proletilo a niž toto okno poškodilo.

A byly ty kameny reální, když dopadli na zem? Kameny byly údělzí do ruky teda?

Údějně ty kameny byly naprosto reálné a přesně tou dobou, kdy se tohle to dělo na Slovensku od 12. srpna 1927 se toto údejně úplně přesně to same dělo ve vyničních šumicích na Muravě.

Máme tady dva naprosto schodné jevy prostě padá kamení.

Dobře, a když bezině mahle dáme nějakou souvislost, pohyboval se někde na neby vztu dobu rozpadající seme teori, tebo je to takového?

Nic takového nevíme, ovšem dochovalo se nám docela zajímavé hlášení právě z těch žvěničných šumic.

V týžděn jako v Kotrbachu 12. srpna 1927 večer začalo padat kamení v šumicích, asi cennesty dativečer v noci i vedne rozbielo těžky nastřeše, tabulky v oknech, zaletalo i napostel mladé v dovypaní G a stařečkům šmerdům do kuchyně v čísle 126 a k protižím susedům železním v čísle 38.

Zástupy lidí z celého okolí, pozořic a rousínova se chodili dívat na čerovné letání kamenů a padel odle přání lidí večer, vpoledné ráno, tak je hned jako narozkaz.

Přijelo auto se z vydavci, padl kámen do auta.

Pošták se rozlíží na silnici, že příještě nic a v tom knohám spadne důkaz.

Celá obec a četnictvo z vedlejších míst hledali pachatele, který tak dovedně házel v různých směrech a nikogo neporanil.

Obstoupili domy, dvory, zahrady, svítli po stromech, vlezli i nástřechy, ale nikogo nechydili.

Toto byla citace z článku doktora Jana Šimsi z večerního Českého slova z 10. září roku 1927.

Tady bych měl se zastavit u Jana Šimsi, Jan Šimsa byl lékař, který se tedy zabýval mimujné alkoholizmem

a léčením alkoholizmu a různých nato, řekněme navázaných negativních jivů, který se o všem zároveň stal řekněme takovým do dneska zapomenutým

pravodcem České záhadologii, který se rozhodl, že se tyhleti jevy pokusí vysvětlit,

že se pokusí objeřit z dasy těch, kteří to hlásí, z dasy to skutečně nevymíšlejí.

A právě Jan Šimsa videl několik publikací, které se zabývají těmi to podivnými jevy, který vlastně dá se říct nezávislým svědectvím

zachycuje ty projevy, které se děli a tak jak tedy v tom případě z toho rakouska uherska, z toho roku 1903,

tak i tady našel svědectví o tom, že právě tenhletem případ z těch vyničných šumic byl navázan na tehdy 13 leté děvče.

V jeho špřitomnosti se tyhlety podivné věci děli. No a aby toho nebylo málo, tak se tou dobou strehla dá se říct Laviná,

protože případ padajícího kamení se tou dobou odehrával i v Užhorodě, který byl tehdy součástí Československá,

no ale nejenom v Užhorodě, ale i v Mikulově.

Ale nebyla to jenom nějaký výplot takový okabžetý kampaně, která vzdikla, která se nabalovalé jako snihová koule,

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

když už někde k čemu došlo na vyšetitelnému támhle, no tak u nás taky a my se chceme taky pochlubit.

Ano, to je samozřejmě věc, která napadla tehdy i Jana Šimsu a Jan Šimsa se právě vydal do Mikulova, aby tyhle jevy vydokumentoval, tehdy, a to je zajímavé, odehrálo se to v domku rodiny Růžičkových, která se vlastně tou dobou přistěhovala do Mikulova a když teda Jan Šimsa vyrazil na místo a pokusil se to zjistit,

tak udejně mělo dojít, že neteř Růžičkových, Hilda Cvišlbauerová, když cestovala právě naprázděny k rodině svých příbuzných Růžičkových do Mikulova, tak byla v autobusu uhranuta jakým si cizincem,

který se na ní podivně díval velkýma černýma očima, no a potom začali v okolí Hilde padat kamení. Ten Šimsa byl vlastně protipultena Sezemskýho, že oni byli každej na jiný straně barikády, abych tak řekl.

Ano, Sezemský byl sprytista, který se to snažil zasadit právě do té své vůzovkách ideologie, letným co Jan Šimsa byl vědec, který se to snažil kriticky skoumat a snažil se zjistit, jestli si někdo z ní neděláš prťe uchlokat, a přesně jako to naznačilo ty předkvíli.

No a jak to dělal teda?

On tedy nejprve to tam pozoroval a pak zjistil, že to je dostatečně zajímavé na to, aby se tomu věnoval hlouběj.

Asi se vzal si tu Hildu Cvišlbauerovou, společně s paní Růžičkovou do Prahy.

A světe divse, co se nestalo, jak myle odděli, tak v Mikulově tenhle ten podivný jev přestal a začel se projevovat v domě Jan Šimsi v Praze, který se právě přivezl dva hosty paní Růžičkovou a slečnu Cvišlbauerovou,

což tedy skutečně údejně bylo k velké nera dosti paní Šimsově, která tohle to velmi nedobřenesla. To blastě ho vázáda.

Tím se vlastně dá se říct, že by se potvrdilo, že tenhle ten jev byl navázán ne na místo, na tu konkrétní nemovitost, ale na tu konkrétní osobu.

No ale kdyby se zároveň v tehdy skoumalo kamení, tak zjistil by Šimsa, že to kamení si přivez taky s těma oběma, že namaz paní Růžičkovou a s tou druhou až z Mikulová do Prahy, že tam padá stejný kamení, jako padalo v Mikulově.

To je samozřejmě taková až kulišácká uvaha. Tady bohužel nemáme bližší informace, Jan Šimsa prostě pokračuje s tím,

že v přítomnosti těchto dvou dám se různě přemistují před měty už nehovoří opadajícím kamení.

Kamení bylo na začátku, Jan Šimsa konstatuje,

že v přítomnosti dám i v Praze docházelo podivným jevům asice k tomu, že se přemistivali věci, je někdo bůšil do postelí a podobné.

A byl tady taky nějaký tragický osud rodiny, stejně jako v tom případě té hájovny?

Tady byl skutečně tragický osud, který máme dobře zdokumentovaný, protože Hildac Cvišlbauerová měla mlačí sestru Irmu.

Mlačí sestra se zamilovala do člověka, do kterého se asi zamilovat úplně neměla.

Na začátku Srpna roku 1933 se s svým přítelem nastěhovala do hotelu Evropa v Brně a její přítel, který se o svou přítelkyni, který nedokázal postarat, nedokázal ji zabezpečit, tak si opatřil výbušninu a prvního Srpna 1933

se Tatou Milenecká dvojice v hotelu Evropa v Centro Brna odpálila na místě zůstavou sumrtvých.

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

Do třeba, které se bolo to našem vypravěný jako takové povídky s ducharského Almanachu, ale teď se dostáváme i k dalším případom a ty jsou výzropsaný, tam si našel i s jedetství, který jsou věrhodný.

To se dostáváme vlastně do období končícího komunizmu, ono těch hlášení bylo víc, ale byla kusa, kdy já bych se rád zastavil v těch 80. letech, kdy tedy v Bohučovicích na Opavsku se začal dít stejný jev a je tam zajímavé, že zatímco ve středu věku to byl tedy projev nějaké boží vůle později, když se rozmohl spiritizmus, tak to byl projev dřívějších duší. Za té první republiky to už byl tedy paranormální jev, který se pokúšel vysvětlit doktorian Šimsa, tak v období komunizmu a vědeckého materializmu to bylo prostě něco, co tehdyší režim nechtěl připustit, že existuje a snažil se to potírat všemužnými metodami, které dnes by jsme označili, které až skutečně skoro na hranici nebo za hranicí trestního zákoníku i tehdejšího.

Tehdy v Bohučovicích v prosinci 1985 v domně rodiny Smolkových se začali samovolně pohybuvat předměty.

V domně tehdy žili tři generace, byl to dědeček, byli to rodiče a byl to Tomáš Smolka, který údejně svou přítomností tohle to měl způsobovat.

Tomu bylo tehdy 11 let a začalo se to dít, začali se pohybuvat předměty.

Rodina Smolkových z toho byla velmi nešťastná a jak jsem hovořil s tehdejší pracovnící místního národního výboru,

tak přišli na úřad s tím, že jim v domně někdo něco níčí a chtěli to nahlásit jako přestupek proti občanskému soužití

a paní Lisáková z toho úřadu se tam byla podívat, zhrozila se, hovořil jsem sní, říkala, úplně neuvěřitelné věci se tam děli.

Postupně tam přišli pracovnící z místního národního výboru, taky odmítali věřit tomu, co se tam děje.

No a otec, pana Smolky, tehdy o tom udělal vlastně docela podrobný záznam, který se dochoval v opavském archívu.

U terí 17. prosince 1985 začala obdobná činnostiš ve všech místnostech bytu na jednou.

Knihovná se odsunula i s kníhmi z rohu místnosti do prostředpokoje.

Hodiny na stěně se začali kymáce, proto je táta rychle sundál a položil k oknu.

Otevřeli se dveře prádelníku a prádlo vypadlo na zem, mezi tím se knihovná sama odsunula na své původní místo.

Hodiny, které táta položil k oknu, se pomalu začali sunout do prostředpokoje.

Židle okolo stolu se začali posouvat, květiny spadli z květinového stolku na zem.

Rohová skrinka se začala pomalu odzdi sunout do prostředpokoje.

Knihovná se začala znovu odsunovat z rohu místnosti a otočila se za skleným sklem ke zdi.

Knihovna byla námi zaplačena na původní místo, ale v zápětí se znovu od stěny odsunula.

Rohová skrinka z prádlem byla námi, tak též dána na původní místo, ale pomalaj chvíli se skrinka sama znovu odsunula odzdi.

Skrini v levém rohu místnosti u okná se začala otáčet pravou stranou do střenu místnosti a hrnula přecebou koberec.

Brašná, která byla v rohu místnosti, projela podpostelemi až poknů.

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

Kabinet Rohová skrini se vyvrátila nakřeslo ze stěny spavu obraz a teploměr.

Děliš tam i jiný nevisjetetelný jevy, než jsou zaznamenání v tom světecti?

Tam se dělo víc zajímavých jevů, ono se dochovala fotodokumentace z toho případu a je tam velice zajímavé a to by možná některé skeptiky mohlo přesvědčit.

Ono se sami od sebe odloupali kachlíky. Ale to tím způsobem, pokud si někdy očekával kachlíky, tak víš, že bude to se ti ten kachlík zlomí nebo ho dostávaš strašně těžko.

A určitě vždycky je na tom stopa toho buchání, toho sekání, ale tohle bylo naprosto čistě odlepeno, jako kdyby ten kachlík byl tam mezitím nějaká vrstva vazelíny odletěli celé kachlíky.

A to se nepůživalo lepidl ten krad, to se dělalo do malty, že ještě podstivě.

To bylo podstivá práce a skutečně na té fotografii to je opravdu, jak kdyby někdo vzal na maštěný kachlík obtisknul to do toho lepidla a nechau to zaschnout. To bylo naprosto dokonale odděleno.

To byly tedy jevy, které se děli v prosinci ponovém roce se začalo objevovat to, že v domni Smolkových začalo hořet. Začalo spontánně hořet na různých místech.

Vysvětlilo se to nějak, protože ty si sam změňoval, že komunistický režim vždy musel najít nějaký vysvětlení, díky, který je materiální. Tak vysvětlilo se to nějak.

Já nevím, jestli se tomu dá říct, že se to vysvětlilo. Na místo byla povolána SNB a tehdy vládel Sevromravskému kraji Soudruh Mamula.

A Soudruh Mamula úhdejně přirekl, že něco takového, jako je poltregeist, že se může dít někde v kapitalistické cizině rozhodněné vyho Sevromravském kraji

ešte před nějakou velkou schuzí krajského vývodu komunistického strany. Tudíž na místo tedy dorazili příslušníci veřejné bezpečnosti,

kteří odvezli Tomáše Smolku 11 letého na psychiatrii a tam ho prostě zavřeli s tím, že mu řekli, že se bůjto přizná, že to udělal a nebo, že se ho tam nechají.

To byl postup, který tehdy právo neznalo, nemohli zavřít nezletileho chlapce bez souhlasu rodinčů na psychiatrii.

Oni to přesto udělali a během jednoho týdne skutečně z Tomáše Smolky to přiznání by mohli.

Tomáš Smolka tedy se přiznal k tomu, že udělal to, co udělat nemohl.

Já jsem seho, když jsem s ním před několika lety hovořil, tak jsem seho ptal, a jak jste mohl pohnout 300 kg těžkou skříní odsunoutí od sdi a on říká, já bych si nepohnul teď.

Na nic, jako se nepřišlo, ona říká, podívej, má žít do domu, mi to potřebujeme nějak uzavřít, tak řekni, jak to bylo pravde, tak to, co jsem řekl, platí ona říká.

Myslím, že to dělal ty.

Ale vždycky, že v těch případech, co jsme viděli ve filmech, to bylo napojené tyto nevisitletelné javí, jako samozníčení a podobně.

Byly napojené na dítě, které v pubertě prochází, pubertou prochází divokým harmonálním vývojem, ať to byly holky, nebo ať to byly kluky.

Čely, on sam si musel v té době to nějak vykládat, že to způsobuje, aniž by na tom měl nějakou příjmou záslou, nebo nevykládal si to takhle.

Mě byte traumatizou, jako dítě, teda.

Já jsem to s ním neprobíral, ani tak, jako co se týče jeho, podcitu, já jsem to spíš probíral tím jeho nera dostným osudem, protože když vás v 11. letech zavřeu na psychiatrii, tak je to traumá.

On se z toho traumatu oklepal a dneska vlastně říká, že vlastně neví, co se to kole měj dělo.

Samozřejmě několikrát jsem se obtal, jsi si náhodu vneděla legrácky, jestli něco z toho nespůsobou

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

měl říkal nejá, skutečně nevím, co to bylo.

Ty případy ale nebyli ojedinelí, řekli?

Nebyly to ojedinelé případy, a ty případy se vlastně dá se říct dějí do dneška.

A jeden z takových případů, kde skutečně tady ta leta věrohodná svědectví odinud máme, je z roku 2006, který se odehrál v jednom domě v Bobrové na vysocině.

My jsme asi v opu 12. nebo nějak tak měli vyhášeny výest jako technickou pomoc.

Nevíme, co se činí tedy v jednom baráku.

Barák je komplek bez woken, bez zvězí, bez všeho, takže to máme momentálně v odpečkat celý v osvícený a budem to celovnou zjulí dá.

Bez woken bez dveří? Co tam někdo vykrára nebo?

Ty nevím, co těch tom mám si s normálně z ničeho nic, nebo začalo to včera večír.

Nejloží prejšto bylo v noci mezi druhou a ceti popraskali úplně všechny lukná.

Já tím už už jsi se porát, tohle když jsem stál na chodbě a teď poslouchaj.

200 vchodoví, který jsme nesli dvě ke skle nášlovi, tak ty 200 se sami vysadili z pantu a spadli na zem.

Dozlopné.

Před mýma v očima.

Ty brďo a tak našla jak statika nebo to, zdíjí to nic. Zeď nedělá vůbec nic, přijel statik, začal to procházet,

vezle do ložnice, spadla v sní, statik se zbalila ujela.

Zblédod prej, zblédod prej, aběhem do setí minut byl prej.

To je teda vopravu neuvěřetelný svědectí, který i mě jako skeptika zaskočilo, kde to nahrál.

Tohle je záznam z telefonátu vedoucího velitele zásahu na krajské operační středisku Hasiču.

Tohle je záznam, kdy pan velitel hlásí, co seděje na místě, je to interní hlášení, které máme svolení, zveřejnit, samozřejmě bez uvedení men.

Bylo to tedy v unoru roku 2006, tahle ta podivná událost byla uvedena ještě tím, že několika týdnec předtím,

než to takhle vyvrcholilo, začali v tom domě praskat žárovky. Na místo byly opakovaně povoláni pracovníci distributora,

který vůbec nic nezistili a potom to vyvrcholilo právě tou jednou a druhou nocí, kdy tedy nejprve začali praskat okna.

Ptal jsem se místní, tehdy to byla už dvojitá okna a místní popisovali, že to bylo jako, kdyby to okno eksplodovalo ze vnitř.

Protože vnější sklo se vysipalo ven, vnitřní sklo se vysipalo do vnitř toho domu, kdyby to byl nějaký kámen průstřel,

tak by ty střepy šli na jednu stranu. Ale tady podle toho, co nám popisovali místní,

a já jsem septal několika místní chcou sedů, kteří skutečně říkali, ty střepy byly z vnitřního skla ve vnitř, z vnějšího skla venku.

A je tam zase nějaký pojítka dítě v pobertě nebo lagický osud rodiny?

Je to opět více generační dům, který obývali tři generace, ten na kohoto mělo být navázáno, byl tehdy 13 letý chlapec, který v tom doměžil se svou matkou a z prarodiči.

A několiklet předtím se stalo, že jeho stríc, jeden tedy z potomku toho jeho dědy,

si vypůjčil bezdovolení automobil, naložil několik svých kamarádů, jily na diskotéku, havarovali a jak

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

ten jeho stríc,

tak těch spolupasážerů přité dopravní nehodě zemřeli, bylo tam podle různých svědetství tři a čtyři obětí.

Tyž tam byl teď čerstv svěť, ty tam jezdiš pravidelně, co novýho si tam odsat přives?

Já jsem tam byl v roce 2018, když jsem tedy nabral první svědetství, potom jsem se tam vrátil, protože jsem se pokoušel ověřit to vyprávění, to svědetství velitele zásahu

a teď jsem tam byl před několika dny, když jsem věděl, že budeme přista tenhle podkást

a tady já bych našel na tu skepti, když jsem měl zatím velitelem zásahu, tak jsem se velice těšil na to

a říkal jsem, to bude nějaký elektromagnetickou, magnetický nějaký jev, který je prostě na tolik vzácný,

že se prostě projevuje a větci ho prostě nemůžou změřit, protože je to na tolik vzácné,

že to nedokážou simulovat, že úplně neznáme přesně ty podmínky.

A tak strašlivě jsem byl rád, že jsem mě podaří tůhleť záhadu vysvětlit,

až jsem teda vyrazil tedy zatím hasičem a on mě usadil slovy, no hele, to je hrozně krásný vysvětlení, ale tam se to dělo jenom, když přišel ten kluk.

Já říkám, jak to tam moh dělat, ne, on to dělat nemohl.

Řekám, tak moment, jak to teda bylo.

Když tam ten kluk nebyl, nedělo se nic, přišel a začalo se to dít.

Já říkám dobře, takže on to jako spouštěl.

On to spouštěl. Když jsem tam byl minulý týden, tak jsem našel další hohasiček,

který říkal, jo, on to možná spouštěl, ale ono to v uvozovkách jako přetrvávalo.

Já říkám, jak to jako přetrvávalo. Říkal mi, já jsem byl na noční hlídce,

hlídal jsem to tam, já nevím, o dvou do štěch od rána,

prošel jsem s klepem, ve sklep je vaťák na betonových stěně

a umyvadlou s vodou.

Prošel jsem, nic se nedělo, vracili jsme se zpátky, voda puštěná vaťák hoře.

Nevím, co bylo dělat, ale jako já jsem povídal,

mě tak už by to byl někdy na stromě, na špagátě nebo výhlavě.

To si nedovedeš, co stavíte, jak tím baráku to vypadá.

Stul, který nejení a těžký takhle je skákl, takovej je 25 cm do vzupy.

Co se na to mě možní?

Říká, to jako, kdybych to neviděl, ten stul jsem to na neviděl.

Dobře přijám.

Jo, tak to je. A kdyby tam bydla výprvní rody,

já si myslím, že u ní už jsem takový 10 let bydlí a do tedka nic?

To ani možnit, jo.

Možní to nejní, ale pravda to je.

Někdy bych tam neveděl, kdybych to neviděl,

že u ní jsem takový 10 let bydlí.

Já jsem to, který nejení, kdybych to neviděl,

že u ní jsem takový 10 let bydlí.

A kdybych to neviděl, kdybych to neviděl,

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

že u ní jsem takový 10 let bydlí.

A takový 10 let bydlí,

No, já bych převzal to záběryčné stanu vyskočlověka, který to viděl.

Možný to není, ale pravda to je, čas od času se to děje.

A z hodovou okolnosti je to jen několik týdnů a mám podobné hlášení z Karlových varů,

kde se dělí úplně stejné věci, zoufalí majitele volali policii,

existuje o tom policijní záznam.

Takže úplně nemůžeme si tady jako hrát s tou variantou, že si zase někdo dělali legraci,

protože těžko asi si někdo bude doma likvědovat domácnost, aby to hlásil policii,

aby byl potom obvinený pojštěvnou z toho, že si to udělal sám, prostě možné, to není, ale pravda to je.

Dobře máme tady případy z roku 27, pak na jednou je přípaz roku 1986, ale co byl mezi tím?

Co tam šimsa mezi tím asi umřel někdo převzal tu jeho řežilo,

začalo se to rozvíjet, nebo to naopak usnilo?

Tedy bych si pomohlí rázkem. Po roce 1948 nastalo období temna.

Samozřejmě Janšimsa zemřel a jeho odkaz byl zapomenut a dá se říct až do nedávna skoro nikdo ani v dnešní záhadologické komunitě neznal jeho jméno.

Po roce 1948 nastalo, co nastalo, dá se říct, že čím byly nacisté pro spiritisty,

které naprosto vzkázou tím pro záhadologii, nebo záhadologii byly komunisté. Tehdy dá se říct, nikdo si netroufal tyhle věci dokumentovat, zaznamenávat.

A to, co víme, víme vlastně díky tomu, že po roce 1989 naopak vyvolal obrovský zájem o tyto neřešené a neřešitelné záležitosti

a objevilo se mnoho záhadologů ve slova smyslu lidí, kteří se zabývali těmi to jevy a pokoušili se je, když už nevysvětlit a spojně zdokumentovat.

A proto víme o těch případech z těch 80. let, protože v těch 90. letech to bylo ještě živé paměti a víme, že tedy se mohli ještě doptat tedy řícíh pamětníků nebo nějakých dalších lidí, kteří s těmi to případy přišli dostiku.

Já jsem teda o tom hovořil jako období temna a všem v období temna našli se svíčky. Jednak to byl ludvík souček, který je dneška vzíván, jeho tvorba je vzívána, byť samozřejmě můžeme o jeho díle přemíšlet v různých souvislostech a potom je to samozřejmě postava Ivana Matskerle, který už v 80. letech se stal jakým si čím byl Jan Šimsa v období první republiky, tím byl Ivana Matskerle v 80. letech takovým, dá se říci, katalyzátorem.

Když tyhle věci zkoumáš, jak si v praxi, nevyvolává to v tovedojem, že vlastně jsme už dneská příliš pišný na to, že věda dokáže všechno, že náš svět je úplně vysetlitelný a jestli vlastně bysme se neměli trochu poučit z toho středověku v tom, že jsou věci, který vysetli nejdou a spodně do teď nejdou vysetlit a že ten středověk je bral smířlivě jako boží úkni,

když se větká se, čili něco se stalo a bůh to chtěl a já se s tím jedno musím smířit, nemůžu proti toho bojovat.

Tu spupnost já bych asi podepsal, protože ta spupnost nás provází už několik staletí.

Vezměme si známý výrok šefa francouzského patentového úředu někdy z 19. století, který chtěl patentový úřed uzavřít, protože vše podstatné, iž bylo vynalezeno.

Já si stejně jako ty prostě nemyslím, že jako lidstvo rozumíme úplně všemu. Možná mě trošičku mrzí postup některých skeptiků, který třeba v případě téhle záhady si vystačí s tím, že se to snaží

[Transcript] Skutečné české záhady / Záhadné jevy na Opavsku: Komunisté obvinili malého chlapce

zesměšnit, že se to snaží znevěrohodnit.

Já byť se počítám mezi nej skeptičtější skeptiky, tak v tuhle chvíli prostě musím říct, že existují svědectví, která jsou věrohodná, tedy nemají důvod, si to vymýšlet.

Ta svědectví z různých míst, z různých případů, vykazují mnoho schodných rysů, podle kterých prostě můžeme říct, že ten jev má určité vlastnosti, určité projevy, projevuje se za určitých okolností, ale vysvětlit ho nedokážeme.

No a jestli prostě věde dokáže vysvětlit úplně všechno, na to ať si odpoví každý sám, já o tom nejsem přesvědčen.

A to je ze 4. dílu podcastu skutečné české záhady, už skutečně vše. Posluchajte nás dál, nase znam v správách podcasti.cz a na všech podkástových aplikací.

A napište nám, jak se Vám ten ledí líbil. Třeba na e-mail klímu v tím, za věnáč sz.dečka.cz. Loučí se je ze v klíma.